

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 14. Regula S. Benedicti. Officium Divinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. gionis Samnitium in præalti montis de-
 A.C. 529. clivitate extructam. Ibi vetustissimum
 Apollinis templum visebatur, quod Nu-
 men ruricola adhucdum adorabant. Cir-
 cum erant nemora Idolo sacra, in qui-
 bus Sacrificia offerebant. Postquam illo
 pervenit S. Benedictus, Idolum commi-
 nuit, Aram evertit, lucos succidit, & in
 templo ipsius Apollinis Oratorium S. Mar-
 tini, itemque aliud S. Joannis in loco ubi
 Idolorum Altare steterat, extruxit; por-
 ro prædicatione continua illius Regionis
 populum ad Fidem perduxit. Ibi postea
 permansit, ædificato Monasterio, quod
 totius Ordinis sui fuit celeberrimum, &
 anno 529. fundatum creditur.

§. XIV.

*Regula S. Benedicti. Officium Di-
vinum.*

Reg. S. B. Sanctus Benedictus sub illud tempus ab-
 soluisse creditur Regulam suam post-
e. i. *v. Cass. coll.* ea ab omnibus Monachis in Occidente
18. Sup. l. receptam. In Exordio quatuor genera
XX. §. 5. Monachorum enumerat; Cœnobitarum,
 qui in Congregatione sub Abate vivunt,
 Anachoretarum seu Eremitarum, qui post-
 quam in Congregatione longo tempore
 fuissent exercitati, recedebant, ut in So-
 litudine ad altiorem Perfectionis gradum
 eluctarentur. Alia duo Monachorum
 genera

genera perversi erant homines, Sarabaitæ, Sæculum VI.
qui bini aut terni aut etiam singuli arbitrio A.C. 529.

suo vivebant & nullam sequebantur Re-
gulam, & Gyrovagi seu vagabundi, qui
semper de uno Monasterio in aliud diver-
tentis gulæ illecebras, & voluptates
quærebant. Hi ultimi omnium erant de-
terrimi.

Officia Divina S. Benedictus ordinat *Reg. n. 8.*
in hunc modum: In hyeme id est Cal.
Nov. usque ad Pascha octava noctis ho-
ra surgant, id est, hora secunda. Ipse *p. 47.*

Abbas horam operis Dei annunciet, vel
hanc curam cuidam Fratri diligentissimo
committat. Quod post vigilias usque
ad lucem supererit temporis, addiscendis
Psalmis, aut Meditationi, aut lectioni ne-
cessariæ impendatur. S. Benedictus Vi-
gilias appellat Officium Nocturnum, quod
nos Matutinum dicimus, & Officium Ma-
tutinum sub crepusculum, quod nos Lau-
des dicimus. In æstate, id est, a Pascha-
te usque ad initium Novembris horam
incipiendis Vigiliis non determinat, sed
solum vult, ut omnia ita temperentur,
ut Laudes, dum illucescit, recitari pos-
sint.

Singulis diebus ad Vigilias duodecim
Psalmi cantentur post Hymnum, quem
S. Benedictus appellat Ambrosianum,
quia plerique Hymni S. Ambrosium ha-
bebant Auctorem. Dictis sex Psalmis
Fratri-

Sæculum VI. Fratribus omnibus sedentibus per vices
 A. C. 529. suas legent tres lectiones, & post quam-

libet earum cantabitur Responsorium. Deinde sex alii Psalmi dicantur cum *Alleluja*, quam sequatur Lectio Apostoli ex memoria recitanda cum versiculo & Litania id est *Kyrie eleison*. Ita Officium Nocturnum absolvetur. In æstate, quia breviores noctes sunt, Lectiones omittantur, sed ex memoria recitabitur una tantum veteris Testamenti, quam Responsorium breve sequetur. Lectiones Vigiliarum ex S. Scriptura vel de expositione Patrum sumuntur.

c. 10.

c. 9.

c. 11.

Breviarium.

Diebus Dominicis maturius surgant, & postquam sex Psalmos cantaverint, legentur quatuor Lectiones cum suis Responsoriis. Deinde cantabuntur sex alii Psalmi, & legentur iterum quatuor Lectiones. Sequentur tria Cantica ex Prophetis, & quatuor Lectiones ex novo Testamento. Post ultimum Responsorium Abbas Hymnum: *Te Deum*, incipiet. Si (quod absit) tardius surrexerint, aliquid de Lectionibus vel Responsoriis omittendum esset, ut diluculo semper incipient Matutinos. In Festis Sanctorum aliisque Solemnitatibus Officium peragetur sicut Die Dominica; at Psalmi, Antiphonæ & Lectiones illius Festi propriæ recitabuntur.

Ad

Ad Matutinos præter Psalmos unum Sæculum VI.
Canticum ex Prophetis excerptum reci- A. C. 529.
tabitur, sicut psallit Ecclesia Romana. c. 12. 13.

Ita loquitur S. Benedictus, & inde indi-
cat, se hujus Ecclesiæ Consuetudinem
sequi. Canticum: *Benedicite*, quod Die-
bus Dominicis dicitur, *Benedictiones*
appellat, & *Laudes* vocat tres ultimos
Psalmos, qui singulis diebus dicuntur, &
quorum initium est vox: *Laudate. Pa-*
ter Noster elata voce post Matutinos &
Vesperas recitetur, ut si quis fratrum
rancorem arcanum contra fratrem ale-
ret, ignoscere cogeretur, admonitus il-
lis verbis: *Dimitte nobis debita nostra,*
sicut & nos dimittimus debitoribus no-
stris.

Præter hanc aliquam aliam fuisse
Orationem, qua illa ætate Officia clau-
drentur, nullum appetet vestigium.

S. Benedictus, ut cuiuslibet Horæ fi-
nem indicet, utitur vocibus: & *Missæ* c. 16. 17.
fiant. Vult dicere, Officio finito dimit-
tendam esse Congregationem. Minuta-
tim pro singulis Horis Psalmos distribuit,
sicut hodieque in Ipsius Ordine observa-
tur, & addit: *Si cui bæc Distributio dis-*
plicuerit, aliter ordinet, si modo singu-
lis septimanis Psalterium ex integro re-
citetur, ne omnino iners Devotionis no-
stræ esset servitium, cum legamus, Patres
nostros uno die illud strenue implevisse.

Alias

Sæculum VI. Alias Orationes S. Benedictus non
A. C. 529. præscribit. Nullatenus vero dubitat,
c. 20. fore, ut Monachi sponte sua ad Oratio-
 nem mentalem incumbant, dum dicit;
c. 52. *Et ideo brevis debet esse & pura oratio,*
nisi forte ex inspiratione Divinæ Gratia
protendatur. Et iterum; finito Officio
 omnes ex Oratorio exire debere, ne si
 qui forte sibi peculiariter velint orare,
 impediantur, & qui secretius orant, non
 in clamosa voce orent, sed in lacrymis,
vit. c. 4. & intentione cordis. In ipsius quoque
 vita legitur, Monachos decantatis Psal-
 mis in orationem se dedisse, & unum ex
 illis ob suggestionem Dæmonis in ea per-
 severare non potuisse, sed solitum fuisse
 ex Oratorio exire.

§. XV.

L a b o r.

Reg. c. 48. Oratione completa Monachi reliquum
 diei tempus labori aut lectioni da-
 bant. In æstate, id est, a Paschate us-
 que ad primam Octobr. mane exibant
 ad laborem ab hora prima usque ad
 quartam, nempe a sexta usque ad deci-
 mam; horas vero pro diversitate &
 mensura lucis diurnæ vel producebant,
 vel contrahebant. Quatuor horis in la-
 bore exactis, ut dicit Regula, Lectioni
 vacabunt duabus horis usque ad horam
 ferme sextam. Post sextam & prandium
 in